

Dankwoord van een feestvarken.

Wat een verrassing. Toen ik dinsdagavond ineens te horen kreeg dat ik een half uurtje moest invallen voor een partner die in de file stond en niet op tijd op de clubavond aanwezig kon zijn, was ik helemaal niet blij. Ik had ruim op tijd geregeld dat Pieter en mijn twee vaste hulpjes Henk en Joep de organisatie van deze avond helemaal van mij zouden overnemen en ik verheugde me al op een bridge-loze avond alleen thuis, om wat bij te komen en een paar openstaande mailtjes te beantwoorden.

Op de club zag ik al meteen dat er iets bijzonders aan de hand was, want ik had nog nooit zo'n grote hoeveelheid lekkernijen op de bar aangetroffen en zoveel "invallers" in de zaal gezien. Omdat velen daarvan bekende coryfeeën uit de regio waren en even later ook Koos Vrieze, de voorzitter van de N.B.B., zijn opwachting maakte, begon ik al iets te vermoeden, maar mijn stemming werd er in eerste instantie niet beter door, omdat ik als notoire control-freak graag wil weten wat er precies gaande is en er niet van houd om door onverwachte gebeurtenissen te worden verrast. Het kan dan ook zijn dat ik op dat moment enkele goed willende vrijwilligers en mensen van buiten de club minder plezierig heb bejegend, maar ik hoop dat ik er na afloop in ben geslaagd de betrokkenen stuk voor stuk mijn verontschuldiging aan te bieden.

Want wat was er aan de hand? De N.B.B. had na een voordracht van L.B.C. en het district Leiden besloten mij een "Stuur" te overhandigen, als blijk van waardering voor hetgeen ik in de afgelopen jaren voor L.B.C., het district Leiden en in mindere mate de N.B.B. en de bridgesport in zijn algemeenheid heb gedaan en betekend. Een hele eer, daar het slechts zelden voorkomt dat een speler op zo'n manier in het zonnetje wordt gezet. Bij L.B.C. is deze eer volgens mij alleen Jan Zwerver en Gé van Strien ten deel gevallen en twee jaar geleden Ton Huntjens, maar dat was meer voor zijn voortreffelijke werk in het districtsbestuur dan voor een of andere club. Het is toevallig deze zelfde Ton Huntjens, die inmiddels ook lid is van L.B.C., die ik moet bedanken, omdat hij de grote stille kracht is achter het voorstel om mij te decoreren, maar er zijn een paar anderen die ik daarbij zeker niet in mijn dankwoord mag vergeten.

In de eerste plaats uiteraard mijn eigen lieve Wil die mij in de gelegenheid heeft gesteld om me zoveel met mijn grote hobby (bridgen en alles wat ermee te maken heeft) bezig te houden, maar verder alle bestuurs- en commissieleden met wie ik de afgelopen jaren zo prettig heb samengewerkt, waarbij ik Cees Varkevisser (in de T.C. van het district), Daniëlle Allard (in het bestuur en de T.C. van L.B.C. en later als bestuurslid van het district), Inge Nieuwsma (als bestuurslid en mede-commissielid van L.B.C.) en Pieter van der Klein (mijn vaste competitieleider op de dinsdagavond) nog eens apart wil noemen. Het is toch fantastisch dat je voor je favoriete hobby een onderscheiding kunt ontvangen. Maar ook alle andere leden van de club en niet te vergeten de vrijwilligers die L.B.C. zo groot maken, mag ik niet vergeten. Het zijn altijd de bestuursleden en anderen die op de voorgrond staan die er met de prijzen vandoor gaan, terwijl zij niets zouden zijn zonder de hulp en inbreng van alle anderen. Nogmaals bedankt aan iedereen, dus. En dan zijn er natuurlijk ook nog de sprekers op deze feestelijke avond: Koos Vrieze (namens de N.B.B.), Egbert Sneller (voorzitter van het district Leiden, tevens verantwoordelijk voor het indienen van het verzoek bij de N.B.B.) en onze eigen Nol. Als laatsten noem ik Daniëlle en Inge graag nog een extra keer voor al het werk dat zij hebben gedaan om deze dinsdagavond tot een onvergetelijke avond te maken. En Koos natuurlijk ook, voor het geduld om deze avond met mij te willen spelen. Wat mij betreft doen we het graag nog een keer. Ik heb er geen spijt van dat ik me heb laten overhalen om mee te doen en werd de volgende ochtend met een gelukkig gevoel wakker en absoluut niet met een kater.